

INIISIP ni Delfin ang lumayo muna sa Maynila at magtago sa lalawigan upang iwasan ang mga babaing kanyang mga naging kasintahan. Ibig niyang tuluyan nang layuan ang mga babaing ito na naging libangan lamang ng kanyang kalikutan.

Ang tutoo, siya ay isang "play-boy" sa kanyang mga kaibigan nguni't sa gayon man, pihikan pa rin ang kanyang puso sa ngalang pag-ibig. Ang babaing pinapangarap niya na maging kataling puso ay wala sa mga babaing kanya nang naging kasintahan, kaya siya'y mananatiling "play-boy" habang hindi niya natatagpuan ang babaing pangarap niya sa buhay.

Ito ang dahilan kung bakit si Delfin Samonte na "idolo" sa mga kababaihan ay bigla na lamang nawala at sukat sa Maynila.

Biglang bigla ang pagkakadating ni Delfin sa kanilang lalawigan kaya takang-taka ang kanyang ale.

—Himala, nauwi ka Delfin! Ano kaya ang nakain mo bata ka, at naisipan mo ang umuwi.

—Ibig ko lamang tiya Lilay na magbaktasyon muna dito sa atin, saka madalaw ko naman tuloy kayo.

—Salamat naman at naalaala mo pa rin ako. Akala ko'y tuluyan nang lumalayo ka sa mga kamag-anakan ng tatay mo buhat nang ito'y bawian ng buhay, dahil limang taon na ring hindi ka sumisilip dito.

—Hindi naman tiyang. Talaga po lamang akong walang kapana-panahong umuwi dito sa atin noong nagdaang mga araw.

—Siya iho, dalhin mo na ang iyong mga dala-dalaha duon sa silid at ikaw ay magpahipahinga na muna tuloy, kataon nang darating iyong dalawa ni Elsa at Tasing.

—May mga kasa ma pa ba kayong ibi dito sa bahay tiyang?

Ang Lalong Matimpi Sa Isang Pag-ibig Ay Ang Mga Mutyang Lumaki Sa Bukid.

—A, e hindi mo nga sila kilala iho. Si Elsa ay anak nang akong kumareng Talya. Buhang nang mamatay ang pinsan mong si Seneng, pinakiusapan ko ang kumareng Talya na bayaan na muna sa akin si Elsa para makasakasama ko habang sariwa pa sa alaala ko ang pagkamatay ni Seneng. Pumayag naman ang kumare ko kaya narito sa akin ang batang iyan. Naku, para ring buhay si Seneng iho, parehong pareho ang ugali palibhasa yata't magkaibigan ang dalawa.

—E sino po naman iyong Tasing?

—A, si Tasing ay utusan dito sa bahay; umalis na si Bebang, kinuha na ng kanyang ina, at siya nga ang nahahalili.

—Saan ho sila naruan at nag-iisa kayo sa bahay?

—A... e... nandiyan lamang marahil ang mga iyan at nanunungkit ng bungang kahoy na may bukid. Talagang iyan ang napagliliibangan ng batang iyan ang panunungkit ng mga bungang kahoy.

—Mananaog muna ako Tiyang at magpapasyal pasyal lamang ako sa may banda ruon.

—O, sige anak. At nang hindi ka nga malungkot dito sa bahay dahil sa wala kang makausap.

At nanaog nanga si Delfin na ang pakay ay hanapin ang sinasabi ng kanyang tiya Lilay na dalaga; aywan kung bakit ibig niyang makita agad si Elsa, ud-yok marahil ng kanyang malikot na puso.

Malayo layo pa siya'y natanaw na niya ang isang babaing bagama't nakatalikod at tila abala sa

ginagawang panunungkit ay mahihinuha na ang babaing ito ay nag-aangkin nang isang karil-tang sukat kabaliwan. Ang hubog ng kanyang mabilog at balingkinitang katawan ay bagay na bagay sa kanyang taas na marahil ay humigit kumulang sa limang talampakan at tatlong pulgada. At ang kanyang buhok na likas ang pagkakulot ay nagpas balikat ang haba. Pulahan ang suot niyang damit nuon na lalong nagpalitaw sa kanyang maputing balat kaya noon pa'y humanga na ang binata at ito'y napalatak.

—Kay ganda pala niya! Talagang maganda at kasariwaan, — nagmadali nang paglapit si Delfin.

—Ako na, Elsa, ang manunungkit niyan para sa iyo, —ang unang bati ng pilyong binata na ikinagulat ng dalaga.

—Susmariyosep! Sino ba kayo? Bakit ba ninyo nalaman ang pangalan ko? Napakapangahas ninyo, mamang ano!

—Huwag ka sanang magalit Elsa. Hindi ko lamang matiis na ang isang kagandahan tulad mo ay hindi ko tulungan.

—Nguni't hindi ko kailangan ang tulong ng isang pangahas na tulad ninyo.

Noon naman ay sa darating na si Tasing at daladala ang isang basket na ipinahiram ni Elsa sa isang kapitbahay nila.

—Sige na Tasing ilagay mo nang lahat sa basket iyan at tayong umuwi. Baka naghihin-

tay na ang ninang.

—Sabay sabay na tayo Elsa, uuwi na rin naman ako e, —at nakangiti ang binata.

—Mamang ano, nakaloloko yata kayo! Anong kuwenta sa akin kung umuwi man kayo o hindi bakit ninyo sasabihin pa sa akin! Nalalaman ko ba kung saang impierno kayo umuwi!

Napatawa naman si Delfin sa tila pagkayamot sa kanya ni Elsa, sa tingin ba niya'y tila ito lalong gumaganda kung ganoong nagagalit sa kanya. Kaya habang lumalakad sila'y lalo niyang sinadya ang pagbibiro sa dalaga.

—Bakit hindi pa kayo umuwi at hanggang dito sasabay sabay kayo, o ayan na ang amin, baka kayo makita pa ng ninang ko, —at tumigil na si Elsa sa may pagpasok ng bakuran upang itaboy ang binata at huwag nang makita ng kanyang ninang.

—Bakit magagalit ba ang ninang mo kung makita ako? Ibig ko ngang makilala ang ninang mo e, at itatanong ko lamang kung bakit napakasuplada ng kanyang magandang inaanak.

Kataong pumapanaog noon si aling Lilay at agad silang natanawan.

—Aba Elsa, nandiyan na pala kayo. Mabuti nga at kasama na rin pala ninyo si Delfin. Hala magsiakyat na kayo at nang tayo'y makapaghain na. Baka gutom na si Delfin.

Nanlaki ang mga matá ni Elsa at agad lumapit sa kanyang ninang.

—Ibig ba ninyong sabihin ninang e kilala ninyo ang..

Noo'y lumapit na rin si Delfin kaya napatingin na lamang si Elsa sa binata.

—Bakit iha, hindi ba sinabi sa iyo ni Delfin na siya'y pamangkin ko?

—E... e... hindi po.

—Naku, talagang hanggang ngayo'y dala mo pa ang pagkamay kato sa katawan bata ka. At niloko mo pa pala si Elsa.

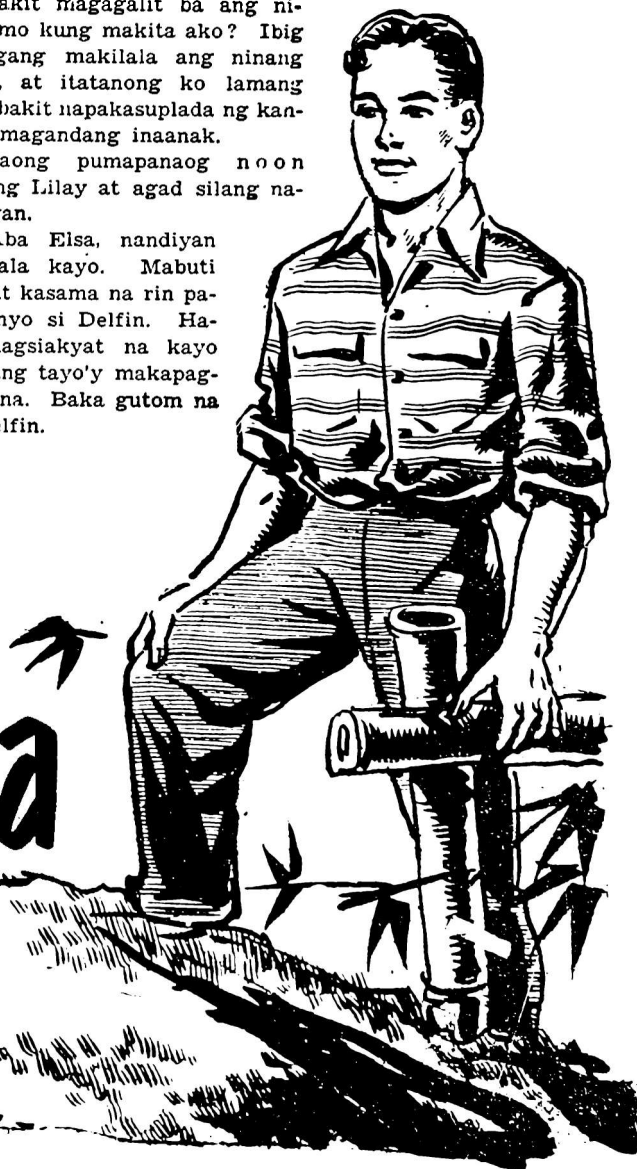
—Ibig ko lamang siyang tulungan tiyang sa panunungkit e, agad nagalit na sa akin iyang inyong magandang inaanak, —at tinapunan ng isang mapanuksong sulyap ang dalaga.

Isang irap naman ang iginanti ni Elsa.

—Pagpapasensiyahan mo na iyan Elsa talagang ganyan la (Sundan sa pahina 65)

Vasa NAYON Lamang Pala

Kuwento ni **ELENA CABRERA**

KATULAD NG ISANG...

(Buhat sa pahina 15)

kita rito, e...

—Raul. —ang nakangiti sa ring wika ni Didang. —Bakit ka naparito?

—Upang dalhin sa iyo si Carlota, Didang. Upang sabihin sa iyang siya ay magaling na... ang aking anak na walang nakikilang ina.

Nang yumakap ang bata sa leeg ni Didang ay isang daigdig ang natanawan niyang bumabamula sa kawan ng kukuti-kutitap na mga bituin. Isang daigdig na naghandog sa kanya ng isang bagay na kailan ma'y hindi pa nagiging kanya at inakala niyang hindi na magiging kanya sa bahang panahon.

WAKAS

NASA NAYON...

(Buhat sa pahina 11)

ang iyan mapagbiro.

x x x

Lumipas ang mga ilang araw. Si Delfin at si Elsa ay naging mabuti nang magkaibigan. Hindi na nayayamot si Elsa sa mga biro ni Delfin; unti-unting nasa-nay na rin siya sa pagkapalabiro ng binata kaya siya man ay natuto na rin gumanti ng biro sa kapuwa biro. Sa panunungkit ni Elsa ay si Delfin na ang kanyang kasakasmá, anuman ang gawin ni Elsa ay katukatulung si Delfin.

Natutuwa naman ang matandang ale ni Delfin sa nakikitang masaya at mabuting pagsasamahan ng dalawá.

Patuloy ang takbo ng mga araw at patuloy rin naman ang pagkakahulihan ng mga kalooban ng isa't isa.

Habang nagtatagal si Delfin sa bahayan ng kanyang ale ay lalo niyang napatutunayan sa sarili na inaangkin ni Elsa ang mga katangiang hinahanap-hanap niya sa isang babae. Sa isang salita'y si Elsa ang kabuuan ng kanyang mga pangarap. Si Elsa ang babalng nais niyang ihatid sa dam-bana. Nguni't wala siyang lakas ng loob na pagtapatan ito. Natatakot siyang biguin ng dalaga at mawala ang pagtitiwala dito sa kanya.

Sa kabilang dako gamito naman ang nagiging damdamin ni Elsa sa binata. May lihim siyang pagtatangi kay Delfin nguni't ang pagtatanging ito ay mananatiling lihim sa kanyang puso habang hindi niya natitiyak na ang binata ay wala pang katipan at siya lamang ang maaring mahalin at ibigin nito.

Isang hapon, si Elsa ay nagwalala sa bakuran. Nag-iisa noon

si Delfin sa bahay kaya naisipan nito ang maglibang sa pagbababasa ng Bulaklak. Nagtindig siya sa pagkakaupo at tinungo ang silid ng dalagá upang kunin ang Bulaklak na kani-kanina lamang ay binabasa ng dalaga bago ito nagwalis.

Nang palabas na sana siya at kikip na ang Bulaklak ay namataan niya ang maliit na tala-arawan ni Elsa na marahil ay nalimutan at naiwan sa ibabaw ng mesita. Wala sa loob na binuklat niya at sa isa sa mga dahong ng tala-arawan ay nabasa niva ang ganito.

"Kay Delfin ko nakilala ang

pag-ibig. Nguni't ito'y mananatiling lihim sa aking puso hanggang hindi ko naririnig sa kanyang mga labi na ako ay kanyang iniibig."

Madaling ibinaluk ni Delfin sa dati ang tala-arawan ng dalaga at hindi na tinapos basahin ang iba pang nakasulat duon at siya'y nagmadaling lumabas upang huwag malamán ng dalaga na ito'y nabasa niya.

x x x

Nang magdamag na yaon ay natapos hindi nakatulog na mabuti si Delfin sa laki ng kasiyahan ng damdama sa kanyang puso.

Tinutulungan ni Elsa ang kan-

Mayo 27, 1933 BULAKLAK 65

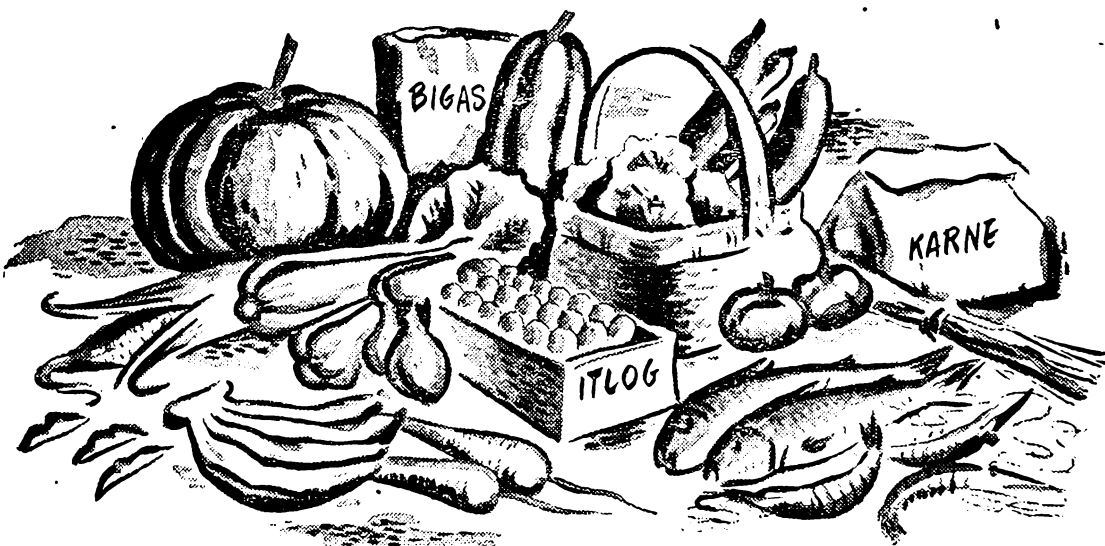
yang ninang sa paghihiwa ng mga gulay nang umagang iyon nang sa lalabas si Delfin.

—Bayaan na ninyo tiyang at kami na ni Elsa ang gagawa nito. Kayang kaya na naming dalawa ito. Puriasok na kayo sa loub. —at kinuha ni Delfin sa kamay ng matanda ang maliit na kutsilyo.

—Siya dale, kayo na ang bahala. Kanina pa nga ako nangangawit e, hindi ko lamang mawalan itong mag-isa kay Elsa.

Nang wala na ang matanda hinawakan ni Delfin ang kamay ng

Masdan! Kay **tipid** para sa inyo!

Makapagluluto kayo ng 100 pagkain para sa isang tao sa isang lata ng **BAGONG MAYON!**

Mayon! Pinaka-dalisay, pinaka-mali-Lahat ng kabutihan sa panlutong langis ay inyong matatamo sa Bagong naw, pinaka-matipid!

Mga subok na pagluluto (ginamitan ng karne, isda at gulay) ay nagpatunay na 1 "pintang" lata ng Bagong Mayon ay nakaluluto ng higit sa 100 hustong pagkain para sa isang tao! Opo, Mayon ay tala-gang matipid... maaaring ulit-ulit na gamitin.

At sa Mayon, hindi kailangang kayo'y maging "magaling" sa pagluluto upang makapagdulot ng masarap na pagkain. Mga pagkain ay likas na sumasarap pag niluto dito sa pinaka-mainam, pinaka-malinaw na panlutong langis! Gumamit ng Bagong Mayon para sa lalong malasa, mas matipid na pagluluto!

PINABUTI! BAGO!

Ngayon ay pinaka-malinaw pinaka-dalisay,

pinaka-mainam na panlutong langis para sa pagpiprito at pag-gigisa!

dalaga.

—Elsa, maniwala ka kaya kung ako'y may ipagtapát sa iyo?

—Aba aba, ano bang pumapasok sa ulo mo. Huwag ka ngang makaabalá. —at iniwaksi ang kamay ng binata. —Puro ka naman biro e.

—Elsa, huwag mo sanang akalain sa mga sandaling ito'y nagbibiro pa ako. Huwag mo sanang ipalagay na pagbibiro ang aking ipagtátapat sa iyo ngayon. Ini-ibig kita Elsa at ako'y nahahandang pakasalán ka kahit na anong oras na marapatin mo.

Napatingin si Elsa sa mukha

ng binata at nasinag niya sa mga mata nitong walang kurap na nakatitig sa kanya ang katapatan sa mga ipinahayag.

—Kahit na ako ay isang mahirap lamang? Hindi mo ako ikahihiya, Delfin?

—Isinusumpa ko sa iyo Elsa, na ipagmamalaki pa nga kita.

—Anong ligaya ko Delfin, —at napayakap siya sa binata. —Ako na ang pinakamaligaya at mapalad sa pag-ibig mo Delfin.

—Ako man Elsa ay itinuturing kong mapalad sa dilang mapalad pagkat NASA NAYON LAMANG PALA ang babaing kay luwat kong pinangarap na makatali sa habang buhay.

Lalabas sana noon si aling Lilay dahil may naalalang sasabihin kay Elsa nguni't naudlot ang matanda nang makitang nasa mga bisig ni Delfin ang dalaga.

—Kaya pala. Kaya pala ako pinalitan ng putris na batang ito. Hmm, talagang saragate ang Delfin ito. —at napapalling na bumalik na uli sa loob ang matanda.

WAKAS

Liligaya Ka Rin

(Buhat sa pahina 13)

—Fred, ako'y isang...

—Ano iyon, Dinia?

—Isang babaing nagtatampisaw sa putikan... isang kaluluwang maagang napaligaw sa landas ng buhay.

—Dinia, liwanagin mo nga ako!

—Oo, Fred... ipinagtatapat ko sa iyong ako'y isang babaing kasuklam-suklam, sapagka't...

—Ano...? —nananabik ang tinig ni Fred.

—Isang babaing marumi... sapagka't ginagawa ko lamang laruan ang pag-ibig kaya sa katotohanán ay...

—Ano...? Ano iyon, Dinia...?

—Isang lalaki, ang pinagkatiwalaan ko ng boo kong kayamanán sa buhay, sa paniniwalang ako'y kanyang pakakasalan... at

ngayon, ang kasawiang iyon ay siyang dinadalá ko ngayon sa buhay... —huminga ng malalim si Dinia at saka nagpatuloy, —Fred, ako'y malapit nang maging ina.

Napatigagal si Fred. Parang tinaga ang kanyang mukha. Naging para siyang tuud na walang katinag-tinag sa pagkakatayo.

—Kaya, Fred... huwag mong bayaang tawanan ka ng ibang nilikha sa mundong ito... kung mahal man kita, ay hindi ko maaaring ipaangkin sa iyo ang bunga ng pagkakamali ko sa pagtitiwala sa ibang lalaki. Fred, utang na loob... layuan mo na ako at limutin kung maáari!

Napahagulgol ng iyak si Dinia. Itinakip ang kanyang mga palad sa kanyang mukha at saka nanangis. Mayamaya ay naramdaman niya ang maiinit na kamay ni Fred na dumantay sa kanyang katawan at... nang itingala niya ang kanyang mukha ay nasumpungan ng kanyang mga hila na mata ang nagniningning na tingin ni Fred...

—Dinia, ngayon higit sa lahat kailangan mo ang aking pag-ibig... ang aking pagmamahal at ang aking...

—Fred...

—Dinia, nakahanda ako upang ihatid ko sa dambana kahit maging hantungan ako ng paglibak ng mga malabigá, sapagka't ngayon ko lalong natalos na ikaw ang mahal ko at pakakaibigin hanggang sa katapusan ng daigdig.

Nagkatinginan sina Nora at si donya Marta na malaon nang nanunubok sa pag-uusap ng dalawa. Nakita ni donya Marta ang pamumuo ng luha sa dalawang sulok ng mga mata ng anak na natutong magising sa gayong matamis na katotohanan ng buhay. Nang lumigon sila sa may likuran ay nakita nilang nakatayo naman si don Alberto. Biglang tinakas ng kulay ang mukha ng mag-ina. Nanililisk ang mga mata ni don Berong, nguni't nanatiling mahi-

nahon ang matandang lalaki.

Sa marahang hudyat ng matandang lalaki ay sumunod ang mag-ina. Hindi malaman ni Nora ang gagawin sa harap ng ganyang pangyayari at ngayon lamang nagbangon sa kanyang puso ang maraming araw na lumipas nang kanilang pinagmamalupitang mag-ina ang kahabag-habag na si Dinia. Nang malayo na silang tatlo ni don Berong ay patiluhong siyang yumakap sa mga hita ng matandang lalaki at humingi ng tawad.

—Papa, patawarin mo ako... sa mga narinig kong sinabi ni Dinia kay Fred ay nagising ang makasalan kong pagkatao... papa, hindi tutoo ang mga sinabi ni Dinia kay Fred... ginawa nya ang gayon dahil sa pagtupad lamang niya sa mga ipinag-uutos ko sa kanya. Papa, ngayon ko nalamang dakila si Fred, at ang dakila niyang pag-ibig ay karapat-dapat lamang sa along dakilang pag-ibig ng aking kapatid.

Si donya Marta ay napaiyak na rin sa sinabi ng kanyang anak. Niyakap niya si don Berong at humingi rin ng tawad.

—Asawa ko, —wika ni donya Marta, —ako man ay humihingi rin ng tawad sa iyo.

Kapwa naman niyakap ng matandang lalaki ang dalawa niyang mag-ina na kapwa nagsisisi. Hinagkan niya ang dalawa na kasabay ng kanyang pagpapátawad.

—Nora, ang wika ni don Berong sa anak na lumuluha at nagsisisi. —LILIGAYA KA RIN, sapagka't bukas-makalawa ay masusumpungan mo rin ang isang tapat mong mangingibig sa landas na tataluntunin mo sa buhay.

Sa mga binitiwang kataga ng matanda ay naramdaman ni Nora na nakalutang na sa kaligayahan ang kanyang pusong dati-rati ay gahaman, ganid at malupit sa kanyang kapatid.

WAKAS

VINO DE QUINA
COMPUUESTO CON
TIKI-TIKI

Rafger's

Pinakamabisang pamawi ng pamumutla ng mga Ina pagkatapos manganak at sa iba't ibang sanhi ng panghihina ng katawan, walang gana sa pagkain at hindi makatulog.

Hingin pilit ang tunay na VINO DE QUINA RAFGERS

RAFGER'S DRUG COMPANY
1443 MARINA MARTA

FORMULA: EXTRACTED BY THE FINEST METHODS FROM THE BARK OF QUINA, WITH HYPOPHOSPHITE, LIME, CALCIUM HYDROXIDE, SODIUM BICARBONATE, SODIUM CITRATE, SODIUM PHOSPHATE, SODIUM TARTRATE, SODIUM BENZOATE, SODIUM SALICYLATE, SODIUM ACETATE, SODIUM LACTATE, SODIUM GLUCONATE, SODIUM CITRATE, SODIUM TARTRATE, SODIUM BENZOATE, SODIUM SALICYLATE, SODIUM ACETATE, SODIUM LACTATE, SODIUM GLUCONATE.

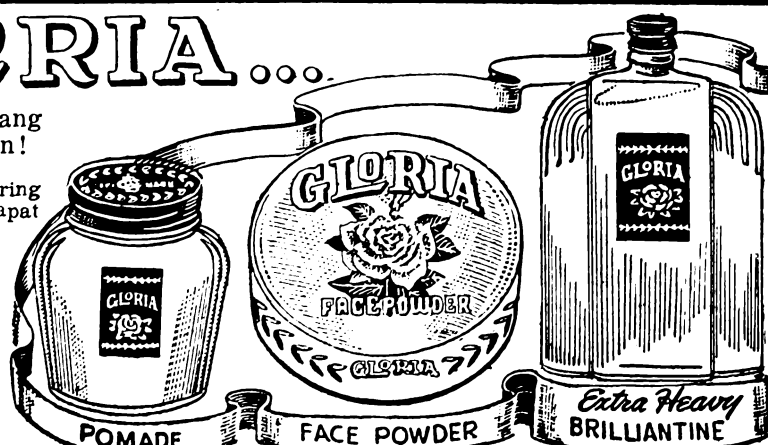
GLORIA...

ang maglalantad nang inyong kagandahan!

Ang mataas na uring pampaganda na dapat ninyong gamitin.

- * Brilyantina
- * Pomada
- * Pulbos sa Mukha

Mabibili sa lahat ng Tindahan

GLORIA
FACE POWDER

GLORIA
POMADE

GLORIA
Extra Heavy BRILLIANTINE